

VI VỚI CON TIM RỘNG MỞ

Tốt lắm, bạn sẽ nghĩ: phải chăng có chút gì đó của giáo thuyết Pélagiô nơi bước khởi sự của chúng ta, trong khi Kinh Thánh trước tiên phải được lắng nghe và đón nhận ? Vậy việc đọc và *cây sâu, cuốc bẫm* kia nghĩa là gì?

Chúng ta hãy giải thích thêm: Để *Lectio divina* trở thành một tác động thực sự, để nó được triển nở tốt đẹp, điều cần thiết là phải có một thái độ, không phải bất động, không làm gì cả về mặt trí tuệ cũng như tâm linh, nhưng là tích cực *đón nhận, tỉnh thức và cởi mở*.

Cởi mở: Đây chính là chìa khóa! Để thực hành *Lectio divina*, chắc chắn là cuốn sách phải được mở ra trước mặt bạn; nhưng đồng thời con tim bạn cũng phải mở ra, trọn vẹn con người bạn đều phải được mở ra.

Con người Kinh Thánh là một con người rất mực cởi mở. Chúng ta nhận được từ Kinh Thánh một nhân bản tâm linh mẫu mực, một gương mẫu mà ta phải noi

theo. Tất cả nơi con người Thánh Kinh đều luôn được rộng mở :

Tai: *“Chúa chẳng thích gì tế phẩm và lễ vật, nhưng đã mở tai con; lễ toàn thiêu và lễ xá tội, Chúa không đòi” (Tv 40, 7).*

“Đức Chúa là Chúa Thượng đã cho tôi nói năng như một người môn đệ, để tôi biết lựa lời nâng đỡ ai rã rời kiệt sức. Sáng sáng Người đánh thức, Người đánh thức tôi để tôi lắng tai nghe như một người môn đệ. Đức Chúa là Chúa Thượng đã mở tai tôi, còn tôi, tôi không cưỡng lại, cũng chẳng tháo lui” (Is 50, 4-5).

Mắt: *Xin mở mắt cho con nhìn thấy luật pháp Ngài kỳ diệu biết bao (Tv 119, 18).*

“Chúa Thượng sẽ ban cho ngươi bánh ăn trong lúc ngặt nghèo và nước uống trong cơn khốn quẫn. Đáng dạy dỗ ngươi sẽ không còn lánh mặt, và mắt ngươi sẽ thấy Đáng dạy dỗ ngươi” (Is 30, 20).

Tim: *Bởi chính Người là Thiên Chúa ta thờ, còn ta là dân Người lãnh đạo, là đoàn chiên tay Người dẫn dắt. Người phán:*

“Các ngươi chớ cứng lòng như tại Mơ-ri-va, như ngày ở Ma-xa trong sa mạc (Tv 95, 7-8).

“Ngày sa-bát, chúng tôi ra khỏi công thành, men theo bờ sông, đến một chỗ chúng tôi đoán chừng có nơi cầu nguyện. Chúng tôi ngồi xuống nói chuyện với những phụ nữ đang họp nhau tại đó. Có một bà tên là Lyđiã, quê ở Thyatira, chuyên buôn bán vải điều. Bà là người tôn thờ Thiên Chúa; bà nghe, và Chúa mở lòng cho bà để bà chú ý đến những lời ông Phaolô nói” (Cv 16, 13-14).

Tâm trí: “Bấy giờ Người mở trí cho các ông hiểu Kinh Thánh” (Lc 24, 45).

Như thế khi đọc, tất cả nơi bạn đều phải được mở ra; tất cả phải là mắt, là tai..., một cách nào đó như những Sinh Vật của Ê-dê-ki-en, của Khải Huyền (Kh 4, 6; Ed 1, 5-21). Mọi cánh cửa của con người tâm linh bạn đều phải được mở rộng, giống như miếng bọt biển, để có thể thấm trọn vẹn nước đại dương. Bạn hãy phát triển, nảy nở đến tột cùng, dưới đáy đại dương của Kinh Thánh, giống như trong môi trường sống còn của bạn, và ở đó, hãy chiêm ngưỡng những việc kỳ diệu của Thiên Chúa tận vực thẳm (Tv 105, 24).

Và còn miệng! Ta đã quên cái miệng... Cả miệng cũng phải được mở rộng để ăn và chúc tụng ngợi khen:

*“Chính Ta là Thượng Đế Chúa ngời,
đã đưa ngời lên từ miền Ai-cập,
há miệng ngời ra, Ta sẽ cho đầy ứ” (Tv 81, 11).*

*“Con há miệng và con hớp lấy,
vì khát khao mệnh lệnh của Ngài” (Tv 119, 131).*

*Lạy Chúa Trời, xin mở miệng con,
cho con cất tiếng ngợi khen Ngài (Tv 51, 17).*

Ephphata! Hãy mở ra! (Mc 7, 34). Vậy hãy mở mọi giác quan tâm linh của bạn ra. Hãy mở mắt: vì Kinh Thánh là ánh sáng. Hãy mở tai: vì Kinh Thánh là âm nhạc. Hãy mở miệng: vì Kinh Thánh là nước hằng sống.